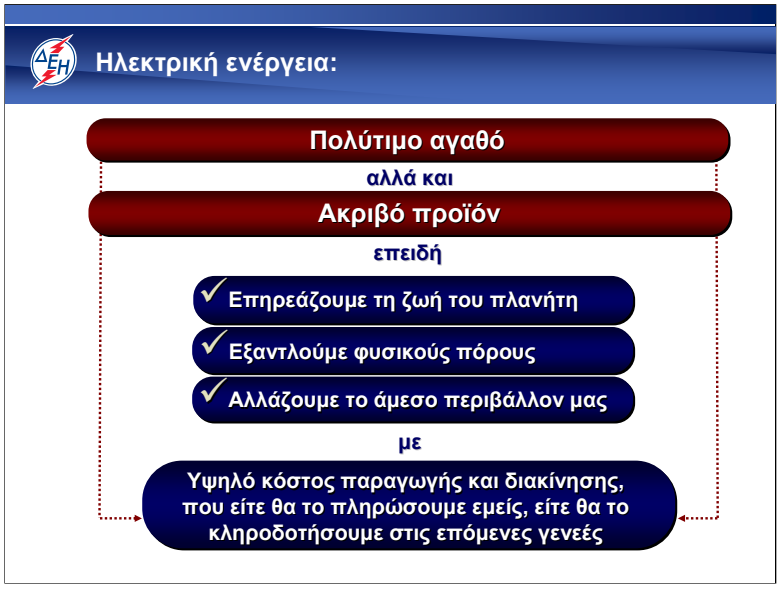

Κυρίες και κύριοι καλημέρα σας.

Θα ήθελα αρχικά να συγχαρώ τα Συνέδρια του Economist για την πρωτοβουλία οργάνωσης του συνεδρίου αυτού, που μας δίνει μία σημαντική ευκαιρία για τη διατύπωση προτάσεων και στρατηγικών στα σημαντικά θέματα του χώρου της ενέργειας.

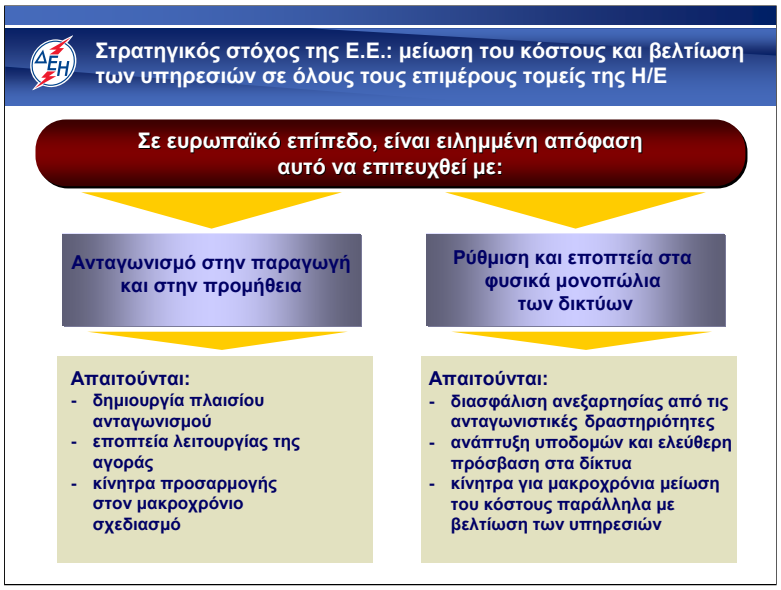

Πρόσφατα, με την ευκαιρία της Εβδομάδας Ενέργειας του Ινστιτούτου Ενέργειας ΝΑ Ευρώπης, επισημάναμε ότι εμείς οι Έλληνες έχουμε συνηθίσει να θεωρούμε μεν την ηλεκτρική ενέργεια ως ένα κοινωνικό αγαθό, χωρίς όμως να συνειδητοποιούμε πόσο πολύτιμο και ακριβό είναι.

Και λέμε όχι μόνο πολύτιμο αλλά και ακριβό, γιατί αυτή είναι η αλήθεια:

- Είναι πολύτιμο γιατί χρησιμοποιούμε για την παραγωγή του εξαντλήσιμους φυσικούς πόρους και επηρεάζουμε τη ζωή του πλανήτη μας και το άμεσο περιβάλλον που ζούμε, αφού η τεχνολογία δεν μας έχει δώσει ακόμα λύσεις για να χρησιμοποιούμε μόνο ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.
- Και είναι ακριβό προϊόν γιατί κοστίζει ακριβά να το παράγουμε και να το μεταφέρουμε, έστω και αν δεν το αντιλαμβανόμαστε στο βαθμό που αυτό πραγματικά ισχύει.

Με άλλα λόγια, όπως αναγνωρίζεται σήμερα διεθνώς, η ηλεκτρική ενέργεια είναι ταυτόχρονα και υπηρεσία κοινής ωφέλειας και εμπορικό προϊόν.

Σε αυτή τη διπλή θεώρηση της ηλεκτρικής ενέργειας βασίζεται η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ειλημμένη απόφαση, προκειμένου να μειωθεί το κόστος και να βελτιωθούν οι υπηρεσίες προς τους καταναλωτές, να προωθηθούν:

- η ανάπτυξη του ανταγωνισμού στις δραστηριότητες παραγωγής και προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας, και
- η αποτελεσματική ρύθμιση των δραστηριοτήτων διακίνησης της ηλεκτρικής ενέργειας μέσω των δικτύων, οι οποίες αναγνωρίζονται ως φυσικά μονοπώλια.

Στο πλαίσιο αυτό λοιπόν, όλοι παρατηρούμε και στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια τις προσπάθειες για:

- τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος ανταγωνισμού στις δραστηριότητες παραγωγής και προμήθειας,
- την εποπτεία της λειτουργίας της απελευθερωμένης χονδρεμπορικής αγοράς, και
- το σχεδιασμό της μακροχρόνιας ανάπτυξης του ηλεκτρικού τομέα, σε αντιστοιχία με τις επιδιώξεις της χώρας για μείωση του κόστους και προστασία του περιβάλλοντος.

Επίσης, βλέπουμε συγκεκριμένες προσπάθειες για την ολοκλήρωση του πλαισίου ρύθμισης και εποπτείας των δραστηριοτήτων δικτύων, ώστε:

- αφενός αυτές να μην εμποδίζουν τη λειτουργία των ανταγωνιστικών δραστηριοτήτων, αλλά και ακόμη περισσότερο να τη διευκολύνουν παρέχοντας ελεύθερη πρόσβαση στα δίκτυα, και
- αφετέρου να δοθούν κατάλληλα κίνητρα για τη μακροχρόνια μείωση του κόστους χρήσης των δικτύων παράλληλα με τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Είναι γνωστό ότι ο σχεδιασμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης οδηγεί με συστηματικό τρόπο στην απελευθέρωση και στην περιφερειακή ενοποίηση, με τελικό στόχο την ενιαία Ευρωπαϊκή αγορά.

Στη βάση αυτής της στρατηγικής, τα κράτη μέλη βρίσκονται σε διαρκείς διαβουλεύσεις για όλα τα επιμέρους ζητήματα.

Ειδικά η χώρα μας, υπέγραψε τη Συνθήκη για την Ενεργειακή Κοινότητα της ΝΑ Ευρώπης και είναι από τους βασικούς συντελεστές του Forum των Αθηνών.

Ακόμη πιο δυναμικές όμως είναι οι εξελίξεις όσον αφορά στις Ευρωπαϊκές επιχειρήσεις ηλεκτρισμού.

Στο πλαίσιο των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχεδόν όλες οι 20 πρώην καθετοποιημένες μεγάλες ηλεκτρικές επιχειρήσεις της Ευρώπης έχουν προχωρήσει σε πλήρη νομικό διαχωρισμό όχι μόνο των δραστηριοτήτων μεταφοράς και διανομής για τις οποίες ήταν υποχρεωμένες για την εξασφάλιση της ανεξάρτητης λειτουργίας των ανταγωνιστικών από τις ρυθμιζόμενες δραστηριότητες, αλλά και άλλων δραστηριοτήτων, επειδή έκριναν ότι έτσι επιτυγχάνουν στρατηγικά πλεονεκτήματα έναντι των ανταγωνιστών τους.

14 από 27 χώρες(*) της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν προχωρήσει σε πλήρη ιδιοκτησιακό διαχωρισμό της μεταφοράς, στο πρότυπο της βασικής επιλογής του «3ου πακέτου» νομοθετικών μέτρων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Και άλλες μεγάλες επιχειρήσεις έχουν επιλέξει να προχωρήσουν σε αυτή την κατεύθυνση.

Όπως είναι γνωστό, η Διοίκηση της ΔΕΗ έχει ήδη εκδηλώσει την πρόθεσή της να προβεί στον πλήρη νομικό διαχωρισμό των δραστηριοτήτων μεταφοράς και διανομής, χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα των εργαζομένων της.

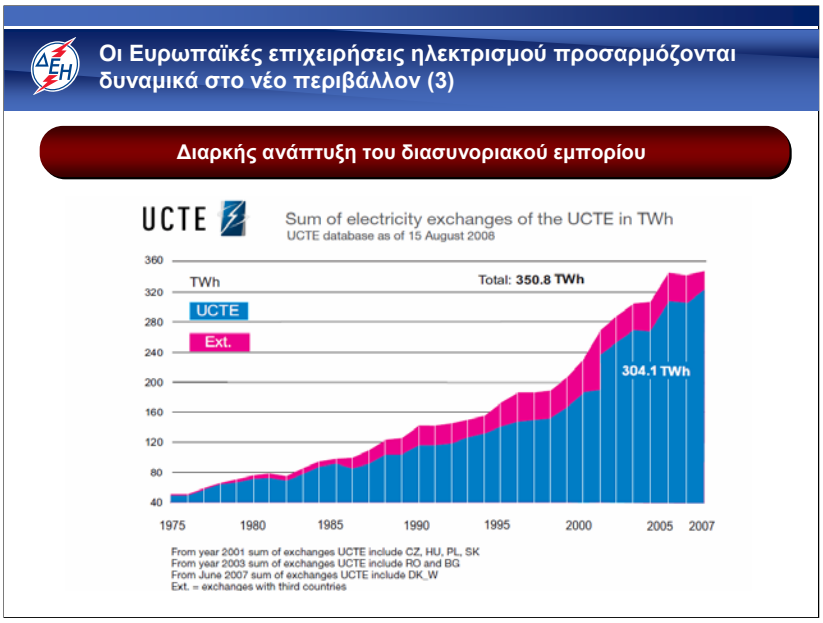
Όταν καταγράφουμε τις εξελίξεις αυτές στις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, πρέπει να τις συνδέουμε με το γεγονός ότι ορισμένες από τις μεγαλύτερες από αυτές δραστηριοποιούνται ήδη ή ενδιαφέρονται να αναπτυχθούν στην Ελληνική αγορά ή στην ευρύτερη περιφερειακή αγορά.

(*) Δεν περιλαμβάνεται η Μάλτα

Παράλληλα, παρατηρείται μια διαρκής τάση ενδο-ευρωπαϊκής συγκέντρωσης στον τομέα ηλεκτρισμού μέσα από εξαγορές και συγχωνεύσεις. Οι μεγαλύτερες επιχειρηματικές συμφωνίες παρατηρήθηκαν μάλιστα τα τελευταία δύο χρόνια και η τάση αυτή συνεχίζεται. Για παράδειγμα:

- Η γαλλική εταιρία αερίου Gas de France συγχωνεύτηκε με το Γαλλο-Βελγικό όμιλο Suez, στον οποίο ανήκει η Electrabel με σχεδόν μονοπωλιακή θέση στη Βελγική αγορά ηλεκτρισμού.
- Η ιταλική ENEL, μετά από επιχειρηματική πάλη με τη γερμανική EON, εξαγόρασε τη μεγαλύτερη ισπανική ενεργειακή εταιρία Endesa. Η εξαγορά έγινε σε συνεργασία με την ισπανική ενεργειακή/κατασκευαστική Acciona.
- Η ισπανική Iberdrola εξαγόρασε τη βρετανική Scottish Power.
- Επίσης, προωθούνται συνεργασίες σε μεγάλα project, όπως αυτές μεταξύ των μεγαλύτερων ευρωπαϊκών εταιρειών για την ανάπτυξη πυρηνικών αντιδραστήρων νέας γενιάς στη Μ. Βρετανία.
- Και φυσικά, μερικές από τις μεγαλύτερες Ευρωπαϊκές ενεργειακές επιχειρήσεις είναι ήδη παρούσες στην Ελλάδα, μέσω συνεργασιών.

Ο όγκος των διασυνοριακών εμπορικών συναλλαγών ηλεκτρικής ενέργειας αυξάνεται συνεχώς μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών. Οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, προκειμένου να αναπτυχθούν, εκμεταλλεύονται:

- την ενοποίηση των κανόνων για το διασυνοριακό εμπόριο στη βάση των αρχών της αγοράς, και
- τον συντονισμό των διαδικασιών χρησιμοποίησης των διακρατικών διασυνδέσεων σε περιφερειακό επίπεδο.

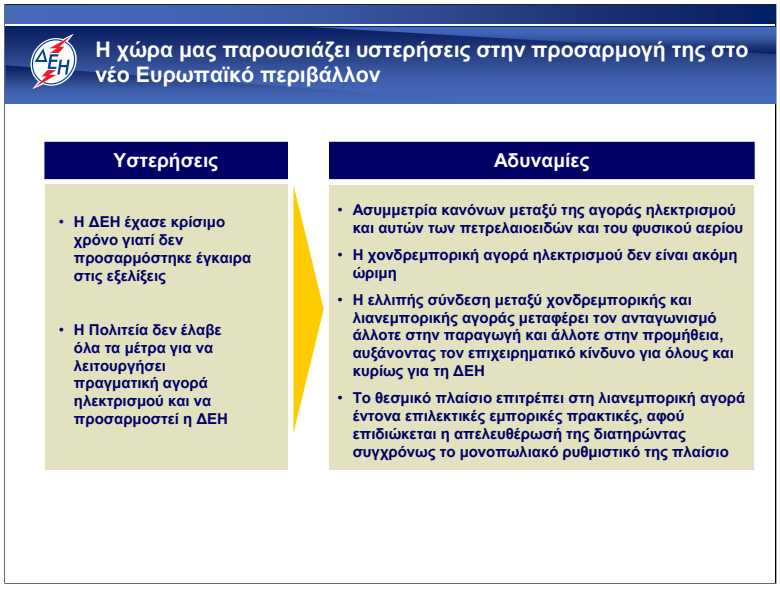
Η εξέλιξη αυτή δεν είναι τυχαία. Αποτελεί βασική επιλογή της ΕΕ στο πλαίσιο ανάπτυξης του ανταγωνισμού στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά, που επιβάλλει και την ανάπτυξη νέων διασυνδέσεων μεταξύ των κρατών μελών.

Και οι διασυνοριακές συναλλαγές μεταξύ της Ελλάδας και των γειτονικών της χωρών πραγματοποιούνται εδώ και χρόνια με κανόνες αγοράς, και υφίσταται ανταγωνισμός.

Αυτό έχει συμβάλλει στη μεγάλη διαχρονικά αύξηση του όγκου των συνολικών συναλλαγών.

Βέβαια, πρέπει να επισημάνουμε ότι μεγάλο μέρος της αύξησης των εισαγωγών οφείλεται και στα γνωστά προβλήματα επάρκειας σε ισχύ και ενέργεια που παρατηρούνται τα τελευταία χρόνια, επειδή και η ΔΕΗ δεν έλαβε όταν έπρεπε τις δέουσες αποφάσεις για νέες επενδύσεις.

Μπροστά στις εξελίξεις αυτές στον Ευρωπαϊκό χώρο, νομίζω ότι είναι καθήκον όλων μας να αναγνωρίσουμε ανοικτά ότι η χώρα μας παρουσιάζει σημαντικές υστερήσεις στην προσαρμογή της στο νέο περιβάλλον.

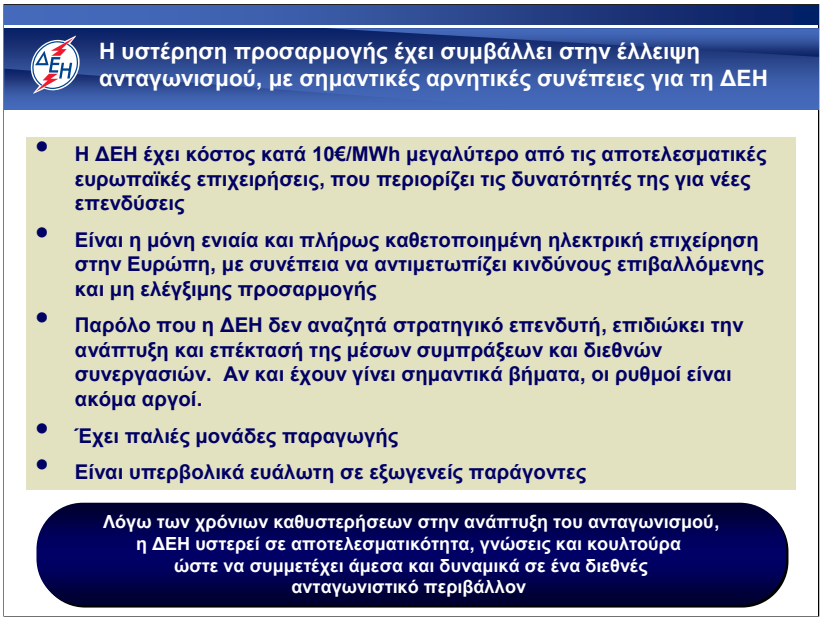
Δυστυχώς:

- από τη μία μεριά η ΔΕΗ, έχασε κρίσιμο χρόνο γιατί δεν μπόρεσε ή δεν θέλησε να δει, τις εξελίξεις και δεν προσαρμόστηκε έγκαιρα, και
- από την άλλη η Πολιτεία, δεν έλαβε όλα εκείνα τα απαραίτητα μέτρα για να λειτουργήσει πραγματική αγορά ηλεκτρισμού και να προσαρμοστεί παράλληλα η ΔΕΗ.

Με τη μη έγκαιρη αντιμετώπιση των εξελίξεων από τη ΔΕΗ, δόθηκαν ευκαιρίες σε ανεξάρτητους παίκτες να εισέλθουν στην αγορά και να ανταγωνισθούν. Δυστυχώς, η μη αξιοποίηση των ευκαιριών αυτών και η μη κάλυψη των κενών από τη ΔΕΗ, οδήγησε στην ανεπάρκεια παραγωγικού δυναμικού και σε αδυναμίες στον ανταγωνισμό στην απελευθερωμένη αγορά ηλεκτρικής ενέργειας.

Θα συμφωνήσουν νομίζω όλοι οι συμμετέχοντες στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, ότι οι κύριες εκφράσεις αυτής της υστέρησης είναι οι εξής:

- Το γεγονός ότι υπάρχει σημαντική ασυμμετρία κανόνων μεταξύ της αγοράς ηλεκτρισμού και αυτών των πετρελαιοειδών και του φυσικού αερίου.
- Το γεγονός ότι η χονδρεμπορική αγορά ηλεκτρισμού δεν είναι ακόμα ώριμη. Το θεσμικό πλαίσιο είναι περίπλοκο και αναντίστοιχο με τις σημερινές συνθήκες της αγοράς, δέχεται διαρκείς παρεμβάσεις και παρατάσεις των προθεσμιών ολοκλήρωσής του.
- Το γεγονός ότι υπάρχει ελλιπής σύνδεση μεταξύ χονδρεμπορικής και λιανεμπορικής αγοράς, με συνέπεια ο ανταγωνισμός να μεταφέρεται κατά περιόδους άλλοτε στην παραγωγή και άλλοτε στην προμήθεια. Αυτό όμως αυξάνει κατακόρυφα τον επιχειρηματικό κίνδυνο των συμμετεχόντων, αλλά κυρίως της ΔΕΗ.
- Το γεγονός ότι το θεσμικό πλαίσιο επιτρέπει στη λιανεμπορική αγορά έντονα επιλεκτικές εμπορικές πρακτικές, στα όρια της κερδοσκοπίας, αφού επιδιώκεται η απελευθέρωσή της διατηρώντας συγχρόνως το μονοπωλιακό ρυθμιστικό της πλαίσιο.

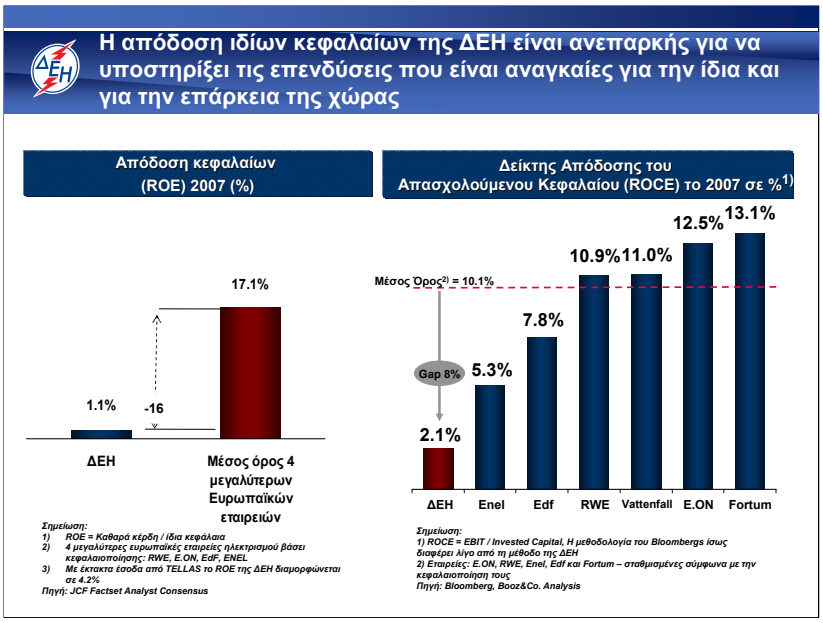

Η υστέρηση στην προσαρμογή της χώρας μας στο νέο Ευρωπαϊκό ενεργειακό περιβάλλον έχει συμβάλλει στην έλλειψη ανταγωνισμού. Αυτή είχε και έχει σημαντικές αρνητικές συνέπειες για τη ΔΕΗ:

- Παρά τις συνεχείς προσπάθειές μας τα τελευταία χρόνια, η ΔΕΗ έχει ακόμα κόστος κατά 10€/MWh μεγαλύτερο από τις πιο αποτελεσματικές ευρωπαϊκές επιχειρήσεις. Το γεγονός αυτό περιορίζει τις δυνατότητές μας για νέες επενδύσεις.
- Η ΔΕΗ είναι σήμερα η μόνη ενιαία και πλήρως καθετοποιημένη ηλεκτρική επιχείρηση στην Ευρώπη, με συνέπεια να αντιμετωπίζει κινδύνους επιβαλλόμενης προσαρμογής, με μη ελεγχόμενο τρόπο, αλλά και συγκριτικά μειονεκτήματα απέναντι στις άλλες Ευρωπαϊκές επιχειρήσεις.
- Η ΔΕΗ έχει γνωστοποιήσει τις θέσεις της ότι δεν αναζητά στρατηγικό επενδυτή. Επιδιώκει την ανάπτυξη και επέκτασή της μέσων συμπράξεων και διεθνών συνεργασιών, για τις οποίες έχουν γίνει σημαντικά βήματα. Ωστόσο, οι ρυθμοί είναι ακόμα αργοί.
- Έχει παλιές μονάδες παραγωγής, που έπρεπε να είχαν ήδη αντικατασταθεί.
- Είναι υπερβολικά ευάλωτη σε εξωγενείς, μη ελέγξιμους παράγοντες, όπως είναι οι διεθνείς τιμές καυσίμων.

Οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι οι χρόνιες καθυστερήσεις του παρελθόντος στην ανάπτυξη του ανταγωνισμού στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας, οδήγησαν την Επιχείρησή μας σε εφησυχασμό, σε μία προσπάθεια διατήρησης θέσεων.

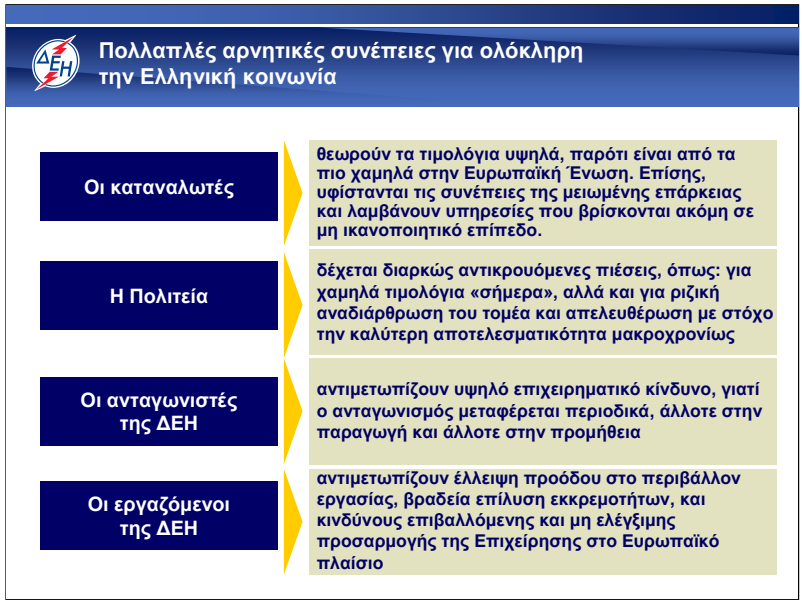
Έτσι, η ΔΕΗ υστερεί σήμερα σε αποτελεσματικότητα, γνώσεις και κουλτούρα για να μπορεί να συμμετέχει άμεσα και δυναμικά σε ένα διεθνές, πραγματικά ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Παράλληλα όμως, η ΔΕΗ κατά τα τελευταία χρόνια, ακόμη και όταν είχε κέρδη, δεν είχε επαρκή απόδοση κεφαλαίων ώστε να μπορεί να υποστηρίξει τις νέες επενδύσεις.

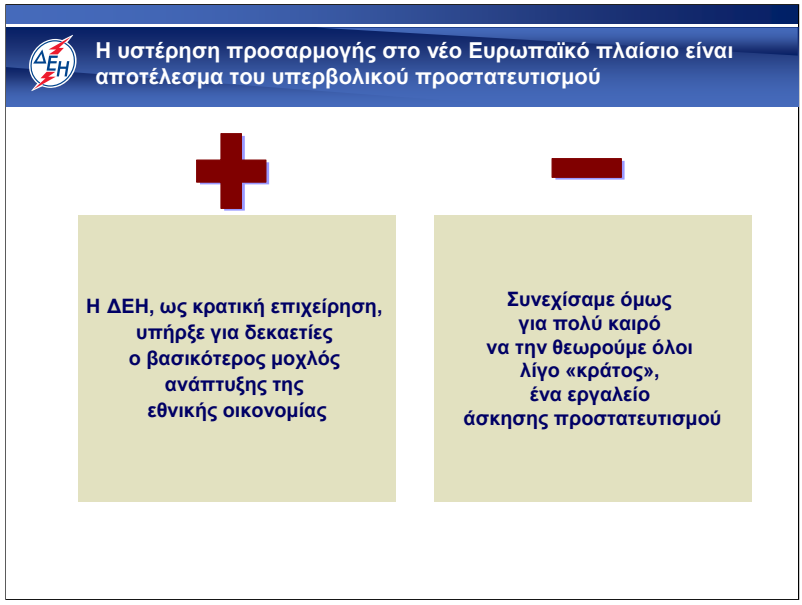
Επενδύσεις που είναι αναγκαίες όχι μόνο για την ίδια (ώστε να αντικαταστήσει τις παλιές μονάδες της και να αναπτυχθεί), αλλά και για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα επάρκειας της χώρας.

Ως Επιχείρηση έχουμε προσδιορίσει, και έχουμε προβάλει δημοσίως, το κόστος που θα έπρεπε να έχουμε αν σε όλους τους επιμέρους τομείς λειτουργούσαμε όπως οι πλέον αποτελεσματικές επιχειρήσεις της Ευρώπης. Επί αυτού και μόνο, του βέλτιστου δηλαδή κόστους που θα μπορούσαμε να επιτύχουμε, απαιτείται επιπροσθέτως ένα περιθώριο κέρδους εύλογου ύψους για επιχειρήσεις τόσο μεγάλης εντάσεως κεφαλαίου, ώστε να εξυπηρετήσουμε τον στρατηγικό σχεδιασμό των επενδύσεών μας.

Το οξύμωρο όμως είναι ότι και όλοι οι υπόλοιποι ενδιαφερόμενοι για τον χώρο της ηλεκτρικής ενέργειας, δηλαδή όλοι εμείς ως πολίτες και επιχειρήσεις, δεν είμαστε σήμερα ευχαριστημένοι:

- Καταρχήν **οι καταναλωτές**, οι οποίοι θεωρούν τα τιμολόγια υψηλά, παρότι είναι πέρα από κάθε αμφιβολία από τα πιο χαμηλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επίσης, γιατί υφίστανται τις συνέπειες της μειωμένης επάρκειας και λαμβάνουν υπηρεσίες που βρίσκονται ακόμη σε μη ικανοποιητικό επίπεδο.
- **Η Πολιτεία**, γιατί δέχεται διαρκώς αντικρουόμενες πιέσεις από όλους τους ενδιαφερόμενους, και κυρίως:
  - από τη μια μεριά για χαμηλά τιμολόγια «σήμερα»,
  - και από την άλλη για ριζική αναδιάρθρωση του τομέα με στόχο την καλύτερη αποτελεσματικότητα μακροχρονίως και τη συμβατότητα με το ευρωπαϊκό δίκαιο.
- **Οι ανταγωνιστές της ΔΕΗ**, γιατί αντιμετωπίζουν υψηλό επιχειρηματικό κίνδυνο, καθώς ο ανταγωνισμός μεταφέρεται περιοδικά, άλλοτε στην παραγωγή και άλλοτε στην προμήθεια, ανάλογα με το κόστος των καυσίμων και άλλους εξωγενείς παράγοντες.
- **Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ**, γιατί αντιμετωπίζουν έλλειψη προόδου στο περιβάλλον εργασίας τους, βραδεία επίλυση εκκρεμοτήτων που τους αφορούν άμεσα, και διαρκώς αυξανόμενους κινδύνους επιβαλλόμενης προσαρμογής της Επιχείρησης στο Ευρωπαϊκό πλαίσιο, με μη ελεγχόμενο τρόπο

Γιατί όμως βρισκόμαστε σήμερα σε θέση υστέρησης; Πήραμε λάθος αποφάσεις; Δεν προβλέψαμε σωστά τις εξελίξεις και διαλέξαμε λάθος δρόμο;

Ενδεχομένως, σε κάποιο βαθμό.

Κυρίως όμως πιστεύω γιατί εξακολουθήσαμε, για πολλά χρόνια στο παρελθόν, να βασιζόμαστε σε ένα μοντέλο ανάπτυξης που δεν ήταν πλέον βιώσιμο.

Ένα μοντέλο που για δεκαετίες απένειμε στη ΔΕΗ τον πολύ τιμητικό ρόλο του βασικότερου ίσως μοχλού ανάπτυξης ολόκληρης της εθνικής οικονομίας. Ρόλο για τον οποίο η επιχείρησή μας είναι πραγματικά υπερήφανη, και που όλοι ξέρουμε ότι τον τίμησε.

Όμως, η άποψη αυτή ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας για τη ΔΕΗ, είχε και τις παρενέργειές της. Την επιβίωση μιας παλιάς αντίληψης προστατευτισμού, που ορισμένες φορές ήταν υπέρ της ΔΕΗ, αλλά που ταυτόχρονα χρησιμοποιούσε τη ΔΕΗ:

- **η πολιτεία**, αντιμετωπίζοντας τη ΔΕΗ ως κρατική επιχείρηση, της έδωσε πολλές φορές ειδικά προνόμια, αλλά συγχρόνως της επέβαλλε και διατηρεί ειδικές υποχρεώσεις χωρίς να προσμετρά το κόστος που προκύπτει ή το γεγονός ότι οι υποχρεώσεις αυτές αδυνατίζουν τη ΔΕΗ απέναντι στον εγχώριο και στο διεθνή ανταγωνισμό,
- **οι καταναλωτές**, θεωρούν την ηλεκτρική ενέργεια ως ένα εν αφθονία κοινωνικό αγαθό, που πρέπει να τους παρέχεται από την κρατική επιχείρηση. Δεν γνωρίζουν το κόστος της ηλεκτρικής ενέργειας, και απαιτούν «μαγικές» λύσεις για την κάλυψη των διαρκώς αυξανόμενων απαιτήσεών τους,
- **οι τοπικές κοινωνίες** αντιμετωπίζουν ασύμμετρα τη ΔΕΗ και αντιδρούν στις επενδύσεις (ακόμα και στα φωτοβολταϊκά), αν πρόκειται βέβαια να γίνουν στη γειτονιά τους,
- **η ίδια η ΔΕΗ** για πολλά χρόνια βασίστηκε στο ρόλο του εθνικού πρωταθλητή, και σε συνεργασία με την Πολιτεία έλυνε τα προβλήματά της αντιστεκόμενη στις αναγκαίες προσαρμογές,
- **οι εργαζόμενοι της Επιχείρησής** μας επαναπαύτηκαν στον ρόλο της, τον θεωρούν δεδομένο και αντιστέκονται στις αναγκαίες αλλαγές που θα βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα της ΔΕΗ,
- αλλά και **οι ανταγωνιστές** μας, αντιμετωπίζουν πολλές φορές τη ΔΕΗ ως προέκταση του ελληνικού κράτους, που πρέπει να τους βοηθάει να σταθούν στα πόδια τους, αναλαμβάνοντας μέρος του δικού τους επιχειρηματικού κινδύνου εις βάρος των δικών της συμφερόντων.

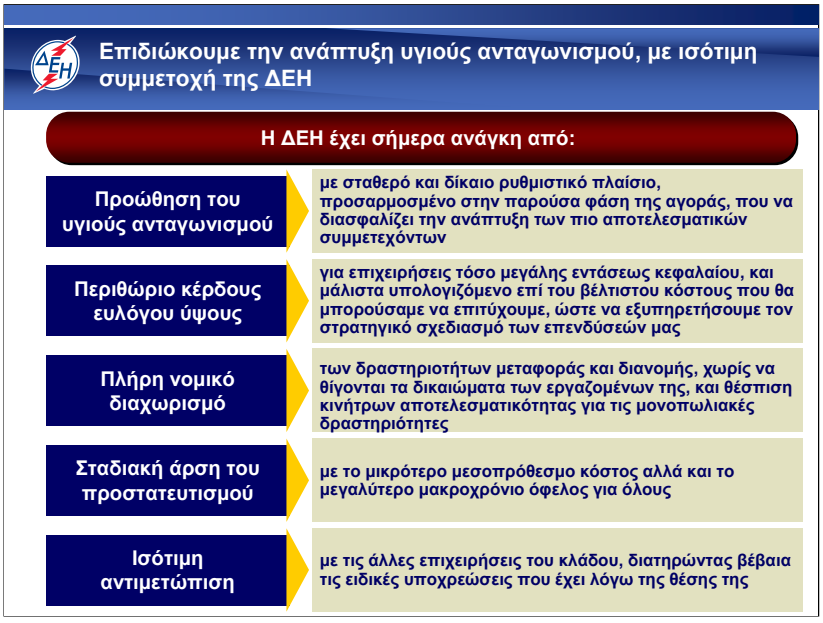

Σήμερα όμως, η ΔΕΗ κατανοεί τον ρόλο της πολύ διαφορετικά. Χαράζουμε τη στρατηγική μας με το όραμα ενός ισχυρού παίκτη σε περιφερειακό επίπεδο, και όχι μόνο ενός εθνικού πρωταθλητή:

- με αναφορά στην ευρύτερη περιοχή και αγορά όλων των γειτονικών χωρών, και όχι περιορισμένα εντός των ελληνικών συνόρων,
- στοχεύοντας στη μακροχρόνια ανάπτυξη, και όχι απλά στη βραχυχρόνια διατήρηση θέσεων.

Είμαι προσωπικά βέβαιος ότι δεν έχουμε πλέον περιθώρια άλλης επιλογής. Είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε τον δρόμο αυτό γιατί:

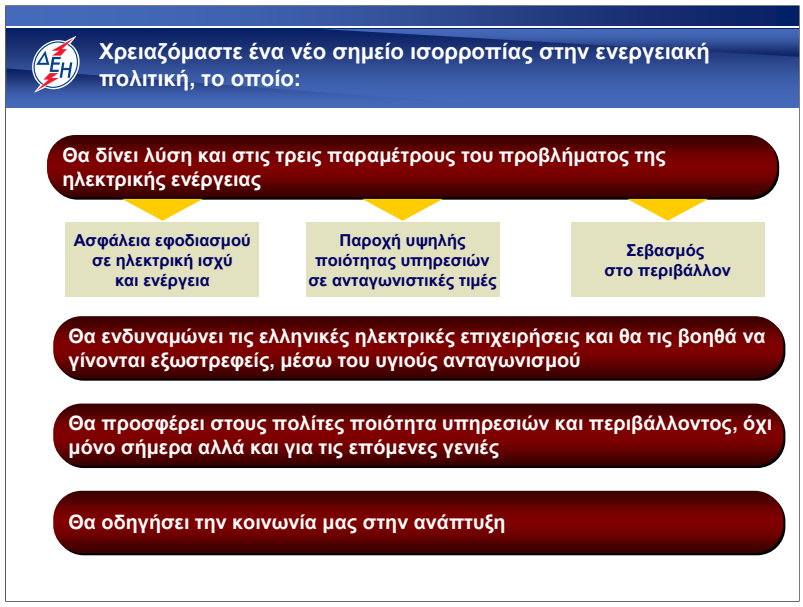
- επιβάλλεται να παρακολουθήσουμε τις διεθνείς εξελίξεις στον ανταγωνισμό και στο θεσμικό πλαίσιο,
- οφείλουμε να συνεχίσουμε να τιμάμε το όνομα της ΔΕΗ και την ιστορία της,
- αλλά και γιατί δεν θα μπορούμε να μεταθέτουμε για καιρό τα βάρη του παρόντος στις επόμενες γενεές.

Κανείς όμως δεν μπορεί να ανταποκριθεί στον περιφερειακό και διεθνή ανταγωνισμό με όρους εθνικού προστατευτισμού.

Η Επιχείρησή μας πρέπει να απαλλαγεί από τα βάρη του υπερβολικού προστατευτισμού και να δυναμώσει μέσα από τον υγιή ανταγωνισμό. Έχει ανάγκη από:

- Προώθηση του υγιούς ανταγωνισμού, με σταθερό και δίκαιο ρυθμιστικό πλαίσιο που να διασφαλίζει την ανάπτυξη των πιο αποτελεσματικών συμμετεχόντων. Που να βασίζεται σε απλούς κανόνες αγοράς, προσαρμοσμένους στην παρούσα φάση της, και με προβλέψιμη εξέλιξη στο μέλλον.
- Περιθώριο κέρδους εύλογου ύψους για επιχειρήσεις τόσο μεγάλης εντάσεως κεφαλαίου, και μάλιστα υπολογιζόμενο επί του βέλτιστου κόστους που θα μπορούσαμε να επιτύχουμε. Μόνον έτσι θα μπορέσουμε να κάνουμε τις αναγκαίες επενδύσεις.
- Πλήρη νομικό διαχωρισμό των δραστηριοτήτων μεταφοράς και διανομής, χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα των εργαζομένων της, και θέσπιση κινήτρων αποτελεσματικότητας για τις μονοπωλιακές δραστηριότητές μας.
- Σταδιακή και μεθοδευμένη άρση του προστατευτισμού με το μικρότερο μεσοπρόθεσμο κόστος αλλά και το μεγαλύτερο μακροχρόνιο όφελος για τη ΔΕΗ, τους καταναλωτές, αλλά και τους άλλους συμμετέχοντες στην αγορά.
- Η ΔΕΗ να αντιμετωπίζεται από την Πολιτεία, τους καταναλωτές και τους τοπικούς φορείς ισότιμα με τις άλλες επιχειρήσεις του κλάδου, διατηρώντας βέβαια τις ειδικές υποχρεώσεις που έχει λόγω του μεγέθους της στην εθνική αγορά.

Έχουν ωριμάσει σήμερα οι συνθήκες, για να βρούμε όλοι μαζί ένα **νέο σημείο ισορροπίας** στα θέματα ενεργειακής πολιτικής, το οποίο:

- Θα δίνει μακροχρόνια λύση και στις τρεις παραμέτρους του προβλήματος της ηλεκτρικής ενέργειας:
  - την ασφάλεια εφοδιασμού σε ηλεκτρική ισχύ και ενέργεια,
  - την παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας σε ανταγωνιστικές τιμές σε βάθος χρόνου,
  - την προστασία του περιβάλλοντος.
- Θα ενδυναμώνει τις ελληνικές ηλεκτρικές επιχειρήσεις και θα τις βοηθά να γίνονται εξωστρεφείς μέσω του υγιούς ανταγωνισμού, αντί να τις αποδυναμώνει μέσω του προστατευτισμού
- Θα προσφέρει στους πολίτες ποιότητα υπηρεσιών και περιβάλλοντος, όχι μόνο σήμερα αλλά και για τις επόμενες γενεές
- Θα οδηγήσει την κοινωνία μας και τους ανθρώπους της στην ανάπτυξη

Κυρίες και Κύριοι,

Έχει φτάσει η ώρα να αναλάβουμε όλοι όσοι εμπλεκόμαστε στο χώρο της ενέργειας, και ο καθένας χωριστά, το μερίδιο που μας αναλογεί στη συλλογική μας ευθύνη, και να προχωρήσουμε σε εκείνες τις ενέργειες που θα εξασφαλίσουν στον κλάδο τη δυναμική που απαιτείται για την προσαρμογή του στα νέα επιχειρηματικά δεδομένα, και στη χώρα αειφόρο ανάπτυξη και κοινωνική ευημερία με καθαρό περιβάλλον.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.